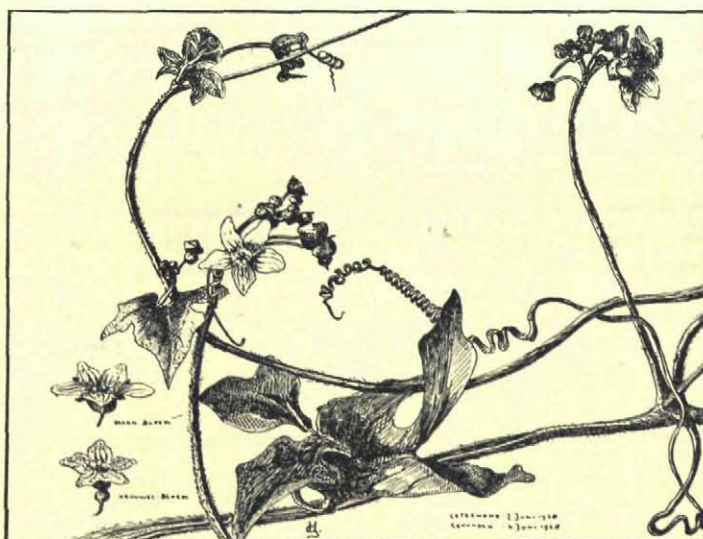

Al een poos werd onze aandacht getrokken door een regelmatig piepend geluid, dat veel weg had van een niet gesmeerde kruiwagen of pomp, zoo nu en dan onderbroken

door een dof gelach, waarschijnlijk van de oude vogels afkomstig.

Nadat we onder de plaats van oorsprong van dat geluid aangekomen waren, zagen we enkele groote zwarte vogels op de randen van de kale nesten, vreeselijk te keer gaan. Waarschijnlijk werden de jonge Aalscholvers door de ouders het nest uitgeduwd om te leeren vliegen, want af en toe fladderde weer een jong van de hooge burcht, waarin hij zoo genoegelijk en veilig gezeten had, naar een tak die het makkelijkste van uit het nest te bereiken was. Hierop gingen ze dan, nadat ze van de schrik bekomen waren dezelfde bewegingen maken met de vleugels,

Heggerank.

waarbij ze, met de snavel omhoog, hun angst te kennen gaven.

Van de boomen was bijna niets anders meer over dan de bladerlooze takken, die als om hulproepend voor de toekomst, de lucht in staken. 't Is te hopen dat deze vogels een beetje beteugeld worden, om het bosch niet geheel ten offer te doen vallen aan de groote menigte Aalscholvers, die hier verblijfhouden.

Nu beklimmen we een hooge top, ten einde eens vrij om ons heen te kunnen kijken. Op enkele mooie punten staan, verscholen tusschen het groen, aardige koepeltjes, die ons uitnoodigen een wijle te rusten, om bij te komen van de klimpartij door het mulle zand en om te genieten van het prachtige vergezicht. We overzien dan ook het heele gebied. Aan den voet van de heuvel ligt rustig het duinmeertje, de Zwaan. In de verte, links, ligt het huis van den rentmeester. Draaien we ons om, dan zien we voor ons de lange zonnige Maasdijk, waarachter de torenspitsen van 's-Gravenzande en Naaldwijk zichtbaar zijn.

't Is moeilijk hier weg te komen, maar de tijd dwingt ons, huiswaarts te keeren. Het hekje klappt achter ons dicht en sluit hiermee een mooien dag af.

's-Gravenhage.

H. R. SINIA.

UIT DE TIJDSCHRIFTEN.

Tijdschrift van het Kon. Nederl. Aardrijkskundig Genootschap XLVI, Jaargang 1929, No. 1 bevat o.a.:

In de Karakorum & Sarikol-gebieden door Ph. C. Visser.

De bevolking van Hunza en Nagar en der omringende landen door Jenny Visser—Hooft (uitvoerige, ook historische beschrijving van de diverse bevolkingsgroepen in de gebieden door de expeditie Visser in 1925 bezocht met foto's van bevolkingstypen).

Onbewoond Noord en West Bali door Th. van der Paardt (geografie, klimaat, enz.; de flora en fauna worden elders gepubliceerd).

Vaderlandsliefde bij Natuurvolken door Dr. J. J. Fahrenfort.

Tijdschrift der Nederl. Heidemaatschappij. 41e Jaargang, Afl. 1, Januari 1929.

Rapport van de Commissie voor Boschstatistiek, aan welke commissie was opgedragen te onderzoeken, op welke wijze het best kan worden voorzien in het gemis aan voldoende gegevens omtrent het boschbezit hier te lande.

Boschaanleg en Natuurschoon door het bestuur van de Nederl. Boschbouw-vereën. (verweer tegen de klacht van Natuurbeschermers, die vinden dat te veel „woeste grond” in dennebosch wordt veranderd).

Lorkekanker door de Koning (referaat van Duitsche onderzoekingen).

Vakblad voor Biologen 10e Jaargang No. 5, Januari 1929.

Het Phytopathologisch Laboratorium „Willie Commelin Scholten” door Prof. Dr. Johanna Westerdijk, behandelt de geschiedenis van deze inrichting, gesticht ter nagedachtenis van den jong gestorven biol.-student Willie Commelin Scholten en de werkzaamheden, die in het laboratorium van deze stichting vroeger te Amsterdam, thans in Baarn verricht worden.

Natuurhistorisch Maandblad. Orgaan van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg 17e Jaarg., No. 12, 28 Dec. 1928.

Verslag der maandelijksche vergadering op 12 Dec. '28 met o.a. Voordracht van den heer Waage over Palaeolitische Kunst, met vele afbeeldingen. Verder worden er vondsten meegedeeld van de Rivierkreeft, van de Moerasschildpad, van de boktor *Dorcadion fuliginator*, van de veldmuissoort: *Arvicola subterranea* en van de „brakwater”-poliep *Cordylophora lacustris*.

De heer Rijk heeft de onderzoekingen van Isaäk over het lichtgeven van de groote beervlinder (Zie D. L. N. XXI pag. 248) nagegaan en geconstateerd, dat er geen sprake is van werkelijk lichtgeven, hoogstens van terugkaatsen van licht.

L. A. J. Keuller schrijft over *Colias palaeno*, die hij niet als nieuw indigeen van Nederl. Limburg wil beschouwd zien, maar als „Waalsch toerist, die men te Gulpen heeft opgepikt”. Deze vlinder is n.l. één van de bekende „glaciaalrelikten” van het Hohe Venn in de Ardennen.

Bijzonder interesseert ons nog de mededeeling, dat de heer Keuller gedurende meer dan 40 jaren heeft kunnen constateeren, hoe de *Orchis militaris* op de St. Pietersberg steeds Noordwaarts trekt. Dit klopt met mijn opvatting van de St. Pietersberg als bastion

Nederl. Limburg wil beschouwd zien, maar als „Waalsch toerist, die men te Gulpen heeft opgepikt”. Deze vlinder is n.l. één van de bekende „glaciaalrelikten” van het Hohe Venn in de Ardennen.

Bijzonder interesseert ons nog de mededeeling, dat de heer Keuller gedurende meer dan 40 jaren heeft kunnen constateeren, hoe de *Orchis militaris* op de St. Pietersberg steeds Noordwaarts trekt. Dit klopt met mijn opvatting van de St. Pietersberg als bastion

niet als nieuw indigeen van Nederl. Limburg wil beschouwd zien, maar als „Waalsch toerist, die men te Gulpen heeft opgepikt”. Deze vlinder is n.l. één van de bekende „glaciaalrelikten” van het Hohe Venn in de Ardennen.

heer Keuller gedurende meer dan 40 jaren heeft kunnen constateeren, hoe de *Orchis militaris* op de St. Pietersberg steeds Noordwaarts trekt. Dit klopt met mijn opvatting van de St. Pietersberg als bastion

heer Keuller gedurende meer dan 40 jaren heeft kunnen constateeren, hoe de *Orchis militaris* op de St. Pietersberg steeds Noordwaarts trekt. Dit klopt met mijn opvatting van de St. Pietersberg als bastion

heer Keuller gedurende meer dan 40 jaren heeft kunnen constateeren, hoe de *Orchis militaris* op de St. Pietersberg steeds Noordwaarts trekt. Dit klopt met mijn opvatting van de St. Pietersberg als bastion

heer Keuller gedurende meer dan 40 jaren heeft kunnen constateeren, hoe de *Orchis militaris* op de St. Pietersberg steeds Noordwaarts trekt. Dit klopt met mijn opvatting van de St. Pietersberg als bastion

heer Keuller gedurende meer dan 40 jaren heeft kunnen constateeren, hoe de *Orchis militaris* op de St. Pietersberg steeds Noordwaarts trekt. Dit klopt met mijn opvatting van de St. Pietersberg als bastion

worden nu de grond te zwaar en ongeschikt voor houthouwen en

Wassers, dan weeten wij

Wassers, dan weeten wij, dat de St. Pietersberg een bastion is, dat nu niet meer geschikt is voor houthouwen, maar wel voor de aanleg van een waterloop, die de St. Pietersberg van de omgeving scheidt.

Wassers, dan weeten wij, dat de St. Pietersberg een bastion is, dat nu niet meer geschikt is voor houthouwen, maar wel voor de aanleg van een waterloop, die de St. Pietersberg van de omgeving scheidt.

Wassers, dan weeten wij, dat de St. Pietersberg een bastion is, dat nu niet meer geschikt is voor houthouwen, maar wel voor de aanleg van een waterloop, die de St. Pietersberg van de omgeving scheidt.